

M.očenské noviny

Informačný a inzertný mesačník obce Močenok
do 1 400 domácností

Vítazi súťaže Čaro Vianoč.

Foto: Sýkora

ČARO VIANOČ

Pred blížiacimi sa vianočnými sviatkami pripravilo Centum voľného času Úsmev v Močenku súťaž pre žiakov základných škôl v aranžovaní rastlín pod názvom: "Čaro Vianoč". Súťaž sa zúčastnili žiaci ZŠ z Hájskeho, Hornej Kráľovej a Močenku. Porota pri hodnotení nemala ľahkú úlohu, pretože všetky pripravené aranžmány boli svojim spôsobom dekoratívne a estetické. Žiaci na ich prípravu použili hlavne dostupný prírodný materiál: Veľvichy ihličnatých stromov, konárik drevin, šišky, slamienky, rôzne druhy suchých tráv a pod.

Na fotografií vidíme vitzné práce a ich tvorcov.

V kategórii nižších ročníkov /3. - 5. roč./ zvíťazil Marek Košec

/ZŠ Hájske/. Druhé miesto získal Matúš Barbrik /ZŠ Hájske/ a o tretie miesto sa delili Martina Buránová a Marcela Bennárová /ZŠ Hájske/.

V kategórii vyšších ročníkov /6. - 9. roč./ porota udelila dve prvé a dve druhé miesta. Vítazmi v tejto kategórii sa stali Miroslava Lenčošová /ZŠ Horná Kráľová/ a Marian Košec /ZŠ Hájske/. Druhé miesta obsadili žiačky Michaela Vorosová /ZŠ Horná Kráľová/ a Mária Bennárová /ZŠ Hájske/. Pracovníci CVČ Úsmev víťazom srdečne blahozelajú a tešia sa na ďalšie ročníky tejto súťaže.

Ing. Zuzana Mezulianiková

Šťastné a milostivé prežitie vianočných sviatkov a veľa zdravia, šťastia a Božej pomoci v novom roku '96 žela svojim čitateľom redaktori Močenských novín.

VIANOČE - UMENIE DAROVAŤ

Vianočná atmosféra je nemyšliteľná bez vzájomného obdarovania. Niet azda človeka, ktorý by nechcel urobiť inému radosť. Široká paleta výberu darčokov v našich obchodoch akoby potvrdzovala, že nápaditosť v tomto smere nepozná hraníc.

Iste môžeme namietkať, že "zásluhou" týchto praktík zatlačáme do úzadia pravý zmysel Vianoc. Je v tom kus pravdy. Ale i napriek tomu nemožno obísť skutočnosť, že vianočné darčeky nie sú ničím malicherné a zbytočné, prípadne rušivé, čo by sa malo z vianočných osláv vynechať.

Najväčším darom nebies je Boží Syn. V ňom nám dal Boh všetko. Celý jeho život je darovaním - od kolísky až po kríž, ba aj ďalej. Napodobňovaním jeho štedrosti aspoň čiastočne dokazujeme, že je v nás niečo božské. Samozrejme len vtedy, keď je to v štýle opravdivého darovania bez suchej ekonomiky, uplatňujúcej sa v rímskom práve: "do ut des" - "dávam, aby som dostal". Obdarovať z čistej lásky, a samozrejme i prijať dary z tohto podnetu je jedno z najhlbších vianočných posolstiev. Dosvedčuje to vo svojej jednoduchosť a nefalšovanej láske sv. František Assiský.

Iste, aj tomuto umeniu sa treba učiť. A to nielen vo vianočnej atmosfére. Návodom nám môže byť príbeh zo života nemeckého básnika R. M. Rilke - príbeh síce ošucháný, ale stále aktuálny. Počas svojho pobytu v Paríži prechádzal každé popoludnie v sprievode mladšej Francúzky okolo starej zobračky. Nemo, strnulo a ľahostajne tam sedávala táto žena, ktorá na nijakého darcu ani nepozerala. Neprisli, ani neďakovala. Zatiaľ čo Rilkeho sprievodkyňa mala vždy pre ňu nejaký peniaz, básnik jej nedal ani halier. Keď sa čudovala nad týmto postojom, povedal: "Skôr by bolo treba darovať niečo jej srdcu ako diani." Na druhý deň priniesol sotva rozkvitnutú bielu ružu, a keď prišli k zobračke, básnik zastal a vložil jej ružu do dlane. V tom sa stalo to, čo nikdy dosiaľ: zobračka pozrela na básnika. A navyše chytila jeho ružu a pobožkala ju. Potom odišla s ružou preč. V nasledujúcich dňoch nebolo zobračky ženy na obvyklom mieste. O týždeň sa tam však znovu objavila. Hoci jej Francúzka dala väčšiu mincu než inokedy, ani sa nepohla. Básnik jej nedal nič. Tu už jeho priateľka nevydržala: "A z čoho žila cez celé tie dni, keď jej nikto nemohol dať do ruky ani halier?" Rilke odvetil: "Z ruže." Iste nemohlo ujsť aj, že toto príbeh našej pozornosti, že túžba človeka po živote je vlastne túžbou byť bezhranične obdarovaný. A tak, milí priatelia, opravdivé Vianoce vyžadujú čisté dary a tie zas čisté srdcia. A takéto Vianoce Vám všetkým zo srdca prajem.

Váš P. Peter DIKOŠ, SVD

DOM DŮCHODCOV ODOVZDANÝ OKRESNÉMU ÚRADU

Dňa 7. 12. 1995 bol slávnostne odovzdaný dom dôchodcov v Močenku do bezplatného užívania Okresnému úradu v Nitre. Vyberáme z príhovoru starostu obce.

"Keď sme sa rozhodli vybudovať v týchto priestoroch dom dôchodcov, bola to len stará, zdevastovaná budova. Po rozsiahlej rekonštrukcii sa nám podarilo vybudovať zariadenie, ktoré má 40 lôžok pre dôchodcov a kompletne sociálne vybavenie, vlastnú kuchyňu, kancelárie pre personál a iné miestnosti pre rôzne účely. Obyvatelia domu dôchodcov tu budú môcť vyplniť svoj voľný čas v kultúrnej i v duchovnej oblasti v spolupráci s charitným domom i farským úradom.

Ochcem sa úprimne poďakovať tým, ktorí majú veľký podiel na tom, že dnes

môžeme túto krásnu budovu odovzdať do užívania.

Svojou prácou prispela stavebná skupina pod vedením Ing. Kováčik, rôzne firmy, podnikatelia, organizácie...

Vďaka patrí aj biskupskému úradu, ktorý postupoval veľkoryso v otázkach majetko - právneho vysporiadania tejto nehnuteľnosti, ktorá bola v jeho vlastníctve.

Po dôkladnom zväžení vedenie obce spoločne s poslancami obecného zastupiteľstva rozhodlo, že túto budovu dáme do bezplatného užívania okresnému úradu, ktorý bude riadiť a prevádzkovať tento dom dôchodcov za určitých podmienok. Hlavnou z nich je, že naši občania, dôchodcovia a dôchodkyne budú v ňom prednostne ubytovaní."

Foto: Pernova

Pán Vojtech Hipp vo svojej pracovni.

Foto: Sýkora

Medzi najvýznamnejších sponzorov v našej obci patria majitelia firmy HOŠ v Močenuku pán Vojtech Hipp a Ing. Gabriel Odráška. O rozhovor som požiadal pána Hippa.

Ako vznikla myšlienka založiť výrobnú spoločnosť?

S Ing. Gabrielom Odráškou sme diho uvažovali nad tým, že by sme chceli začať podnikat vo výrobe s niečím, čo chýba na našom trhu. Chceli sme vyrábať výrobky, do ktorých by išli naše domáce suroviny. Rozhodli sme sa pre výrobu napolitánok.

V roku 1992 sme začali riešiť legislatívne otázky potrebné pre vznik novej firmy. V januári 1993 sme zakúpili prvý stroj a začali sme veľmi aktívne pracovať na zabezpečení ďalších technických zariadení. V júni 1993 sme začali vyrábať prvé pokusné výrobky. Hneď na začiatku sme si povedali, že nebudeme vyrábať nič licenčné a všetko si spravíme sami.

Kolko zamestnancov má vaša firma?

V tomto čase zamestnávame 33 zamestnancov. Pracujeme na jednu smenu. Vyrábame 7 druhov výrobkov. Na začiatku sme začali s tromi druhmi výrobkov, postupne sme výrobu rozširovali. Približne každý druhý mesiac sme priniesli na trh nový výrobok.

Výrobiteľ dnes nový výrobok je veľmi namáhavý. Mnoho inštitúcií musí dať k tomu súhlas. Finančne veľmi náročné je aj zhotovenie obalu výrobku. Jeden návrh obalu od profesionálneho návrhára stojí aj 200 tisíc korún. Preto si v našej firme robíme obaly sami. Inak by sme to finančne nezvládli.

Pred istým časom ste z vašej firmy prepúšťali väčší počet zamestnancov. Co bolo príčinou? Na začiatku sme si museli rozdeliť výrobu na etapy, pretože sme vedeli, že ľudia, ktorí k nám nastupujú, našu technológiu ešte nepoznajú.

Mária Levčíková, Júlia Nováková a Mária Horváthová balia čokoládové rezy pri dopravnom pásu.

Foto: Sýkora

Na prevádzkovanie linky potrebujeme 21 zamestnancov. Boli sme si vedomí, že keby sme prijali súčasne 21 nezaškolených ľudí, vo výrobe by nastal obrovský chaos. Preto sme prijali najskôr štyroch zamestnancov a zaučili sme ich. Keď sa naučili obsluhovať stroje, prijali sme ďalších štyroch ľudí, ktorých už zaučili členovia prvej skupiny a tak sme postupne zaplnili celú smenu - 21 ľudí.

Vďaka veľkému záujmu o naše výrobky na Slovensku sme mohli rozšíriť výrobu o ďalšiu smenu. Urobili sme to tak, že prvú smenu sme rozdelili na polovicu a obe skupiny sme doplnili na počet

Pani Helena Lenicka obsluhuje zákazníčku pani Máriu Lenicku, ktorá je známa tým, že je mimoriadne usilovnou spotrebiteľkou "hošovských" napolitánok.

Foto: Sýkora

21. Dosiahli sme to, že noví pracovníci sa začali rovnomerne na obidvoch smenách a súčasne sme nezanedbávali výrobu. Keďže sme naďalej mali problémy s odbytom, otvorili sme aj tretiu smenu. V tom čase mala firma 66 zamestnancov.

Situácia sa radikálne zmenila v roku 1994. Mnohé zahraničné firmy prišli so svojimi výrobkami a zaplnili slovenský trh. Príčinou boli podľa nášho názoru najnižšie colné bariéry, ktoré má Slovensko vzhľadom k ostatným stredoeurópskym krajinám. Na Slovensku máme dovozné prírážky vo výške 10 % hodnoty výrobkov. Ak my chceme vyviezť naše výrobky na západné trhy,

dostaneme dovoznú prírážku až 70 %. Nemyslíme si, že by sme so zahraničnými firmami nevládali držať krok v oblasti kvality. Tieto firmy si však môžu dovoliť denne propagovať svoje výrobky v televízii a v iných masmédiách, a preto sa dokážu na trhu presadiť oveľa lepšie ako my. Jedna sekunda vysielania v televízii stojí zhruba tisíc korún. My na to peniaze nemáme.

Máme poznatky o tom, že domáci výrobcovia podobného

zamerania ako naša firma klesli vo výrobe najmenej o 30%.

Trvalé problémy s odbytom prinútili aj nás zrušiť dve pracovné smeny.

Áká máte ciele v najbližších rokoch?

Chceli by sme sa dokázať výraznejšie presadiť na trh, aby sme mohli prijať viac zamestnancov. Ako sa nám to však podarí, to sa dnes nedá vedieť. Máme určitú stratégiu, avšak situácia na trhu je dnes taká premenlivá, že jej vývoj sa len veľmi ťažko dá predpokladať. Navyše to nezáleží len od nás. Záleži to aj od toho, aké podmienky dokáže naše vlada vytvorit pre domácich podnikateľov. Ako im umožniť dostávať svoje výrobky na trh a tým aj v konečnom dôsledku znížiť nezamestnanosť na Slovensku.

Ďalším našim cieľom je, aby naši zamestnanci boli spokojní po platovej i sociálnej stránke.

Vravíte, že najväčší problém je s odbytom. Nepokúšali ste sa dostať vaše výrobky aj na zahraničné trhy?

V rokoch 1994 - 1995 sme vyzvali svoj tovar aj do Českej republiky. Nastala však povinná certifikácia. Česká republika prestala uznávať slovenskú certifikáciu a my sme boli nútení prerušiť vývoz.

Nepokúšali ste sa vybaviť si certifikáciu v Českej republike?

Certifikáciu vydáva v Česku, podobne ako v iných okolitých štátoch, hlavný hygienik. Vybavovanie certifikácie je však veľmi zdĺhavé. V jednotlivých krajinách sa tým zaoberá niekoľko inštitúcií a vyžaduje si to zaplatenie

nenalých poplatkov v domácej mene. To sú bariéry, ktoré naša firma s počtom zamestnancov, ktorý má, veľmi ťažko dokáže prekonať.

Máme obrovské šťastie, že v Českej republike máme obchodného partnera, ktorý tieto certifikácie vybavuje za nás. Podľa posledných informácií by sme mali certifikáciu získať vo veľmi krátkom čase. Odbyt bol však prerušený a dostať sa znova na český trh nebude jednoduché.

Na akom zariadení vyrábate a aká je jeho poruchovosť?

Časť zariadenia je z Nemeckej republiky a časť sme si vyrobili sami za pomoci domácich dodávateľov.

O servis sa starajú naši dvaja údržbári. Doteraz stačili odstrániť všetky poruchy, ktoré sa nám vyskytli.

Podľa môjho odhadu je naše zariadené schopné slúžiť ešte najmenej 20 rokov. Je to veľmi náročné technické zariadenie a jeho poruchovosť je primeraná.

Vyrábame na riem mesačne 20 ton výrobkov. Ročne je to približne 240 ton.

Blížila sa Vianoce. Čo by ste popriali našim čitateľom?

Všetko najlepšie, aby prežili vianočné sviatky v pokoji a v zdraví.

Za rozhovor ďakuje Peter Sýkora.

I APRIL V NOVEMBRI

V minulom čísle močenských novin si mohli čitatelia všimnúť zaujímavú zvláštnosť:

Všetky fotografie boli obrátené naopak. Tento "aprilový" kusok sa podaril v tlačiarňi, kde pracovníci, ktorí mali v tom čase veľmi veľa zakázok, omýlom obrátili fotografie naopak. Pracovníci tlačiarne Reklama plus Šala sa týmto ospravedľujú čitateľom Močenských novin.

ČINNOSŤ SPOLKU SVÄTEHO VOJTECHA V MOČENKU

V tomto roku uplynulo 125 rokov od založenia Spolku svätého Vojtecha /SSV/ na Slovensku. Tento spolkový vývin činnosť už dlhé roky aj v našej obci a preto som navštívil jeho jednatelá, pána Ľudovíta Kopaska.

Kedy začal v Močenku svoju činnosť Spolkový Vojtecha?

Počiatky boli už za čias Rakúsko - Uhorska. Mji ročnica už v tom čase odoberali časopis Putník svätovojtešsky.

Pamätám si, ako v roku 1930 SSV udelil pamätnú tabuľku Jozefovi Ščasnému, ktorý bol v rokoch 1850 - 1868 močenčianskym farárom. Prejavil sa ako aktívny posláv, ktorý sa výraznou mierou príniesol o to, že naša farma nebola pomadarená. Na oslave bola prítomná aj delegácia SSV z Trnavy. Ja som sa oslavu zúčastnil ako člen mládežníckej organizácie Orol, ktorú starostom bol vtedy kaplán Koloman Juska.

Spolkový začal na členstve vzťahovať vo vznik Československej republiky. Ľudia boli vtedy však veľmi chudobní a nemohli si dovoliť kupovať knihy. Zväť nastal v roku 1928, keď do našej obce prišli školskí bratia Ján a de la Salle. Školskí bratia sa stali jednatelmi miestneho SSV a začali pribúdať noví členovia. Veľmi aktívny bol rehoľný brat Marián - Jozef Temes, brat Joachim - Rudolf Paška, brat Hyacint - Ľudovít Kopas. Príniesli sa o výrazné povznesenie činnosti SSV v Močenku.

V období Slovenského štátu sa členstvo vzťahovalo. Pamätám si, že v roku 1946 zorganizovali školskí bratia v kášteli výstavu kníh Spolku sv. Vojtecha, spojenú s predajom. Vtedy som kúpil dve hodnotné knihy: "Potupenie kríža" (ktorá predvída

prenasledovanie Cirkvi v nasledujúcich rokoch) a "Za nami púšť".

V nasledujúcich rokoch, ktoré sa niesli v znamení náboženskej neslobody počet členov SSV výrazne rástol.

V roku 1952 mal močenčiansky spolkový 700 členov. V tom roku prišla vláda centrálné SSV v Trnave komisařa v celej republike zrušili všetkým členom členstvo v SSV.

Po zrušení členstva posielali do našej obce kalendáre len v obmedzenom množstve - asi 200 ks.

Nebolo ich dost pre všetkých bývalých členov, a preto ich dostali došlo tla, ktorí si prišli pre ne skor.

Od 1950 r. po násilnom odľechení školských bratov prevzal úlohu jednatelja SSV pán Ján Horváth. Hneď v tom roku však odovzdal funkciu mne, pretože mal už vyše 60 rokov.

Ako sa rozvíjala činnosť SSV, keď bolo členstvo oficiálne zrušené.

Jedine, čo som mohol robiť, bolo odovzdávanie kalendárov. Aj tie dokonca v roku 1985 prestali posielat na adresy jednatel'ov a posielali ich na farské urady. Páter Dubravský však bol veľmi zatažený prácou v našej farnosti a hneď prišiel za mnou. Aby som kalendáre rozdával namiesto neho, keď som všetky rozdal, tak som mu vyzdý dal peniaze a on ich poslal do Trnavy.

Aké zmeny nastali po roku 1989.

V roku 1990 sa obnovilo členstvo SSV. V tom čase som bol jednatelom SSV už 40 rokov a preto som uvítal, že Jozef Rabek chce najst na túto úlohu niekoho mladšieho. Keďže sa však dlhší čas nič nezačalo v tejto veci robiť, prišiel opäť za mnou

a požiadal ma, aby som sobí túto funkciu aj nadalej.

Vyzvali sme veriacich, aby sa prihlásili za členov SSV. Prihlásilo sa ich 150.

Aké sú podmienky pre vstup do SSV?

Zápisné je 10,- Sk, 10,- Sk stoji vystavenie členského preukazu a 60,- Sk je ročné predplatné za kalendár a podielku knihy členu SSV.

Medzi členní SSV je veľa starých ľudí. Potrebovali by sme tento spolkový omladiť. To si uvedomili aj v Trnave a mládeži umožnili zvyhodnenie vstupu do SSV. Mladí ľudia, do veku 25 rokov, ktorí sa stanú členní SSV do konca roka 195 neplatia zápisné 100,- Sk ale len 10,- Sk a 60 Sk na kalendár a podielku knihy.

V septembri sa konali oslavy 125. výročia založenia SSV. Ako prebiehali?

15. septembra 1995 sa konalo v Trnave slávnostné zasadanie, na ktorom som sa zúčastnil ako delegát.

Vedenie SSV nás informovalo o veľmi zlej finančnej situácii v spolku.

Napríklad tlačiarne, ktorí za predložej jeho spolku vzali, si musel teraz SSV odkúpiť. Vláda sme sľúbila spolku pomoc, ale zostalo len pri sľuboch.

Ďalším problémom je otázka členstva. Pred násilným zrušením členstva mal spolkový 250 tisíc členov. V súčasnosti ich má 105 tisíc. Väčšina členov je už prestárlych a je veľmi potrebné riešiť otázku omladenia členskej základne.

Čo by ste si želieli do nového roka pre močenčiansky SSV.

Starám sa o náš spolkový už rovných 45 rokov a najviac by som si želiel, keby som mohol túto úlohu zverit niekomu mladšiemu.

Zhovoral sa Peter Šykora

STAROSTA V NEMECKU

Európska únia - medzinárodná organizácia vyspeľých európskych krajín, organizuje v rámci programu PHARE rozne formy pomoci krajinám bývalého východného bloku.

Jedným z podujatí bola študijná cesta starostov slovenských obcí do Nemecka, ktorá sa konala v dňoch 27. novembra - 1. decembra 1995.

Združenie miest a obcí Slovenska malo za úlohu vybrať 12 starostov z celého Slovenska, ktorí sa zúčastnia tejto cesty. Na tento pobyt vybrali aj starostu obce Močenok Ing. Jozefa Šuvadu. Krátko po návrate som mu položil niekoľko otázok.

Čo bolo cieľom Vašeho študijného pobytu v Nemecku?

Naším hlavným cieľom bolo oboznámiť sa s podmienkami financovania miest a obcí, s riešením otázok daní a poplatkov, s kompetenciami miest a obcí, s plánovaním rozpočtu a pod.

Aký bol program Vašej cesty?

Zavítali sme na územie bývalej NDR, do Durinska, ktoré je jednou zo šestnástich spolkových krajín v Nemecku. V tejto oblasti žije 2,4 mil. obyvateľov. Navštívili sme rozne mestá a obce. Erfurt (216 tis. obyvateľov), Sömmerra (20 tis.), Weimar (60 tis.), Stadtilm (5,2 tis.).

Okrem toho sme navštívili Ministerstvo vnútra Durinska, kde nás informovali o základoch komunálnej politiky a komunálneho práva. Vymenili sme si skúsenosti aj so Spolkom miest a obcí Durinska.

Ako by ste mohli porovnať niektoré skutočnosti v súvislosti s činnosťou miest a obcí v Nemecku a u nás?

U nás dostáva napríklad obec od štátu 1/3 finančných prostriedkov do obecného rozpočtu, 2/3 si musí zabezpečiť sama vymáňaním daní a poplatkov od právnických a fyzických osôb. V Nemecku je to naopak, 2/3 rozpočtu obce zabezpečuje štát a 1/3 samotná obec.

Zaujímavé je aj porovnanie podpory stavieb a rôznych projektov obce zo strany štátu. V Nemecku obec vypracuje projekt, ako ho štát schváli, financuje 50 % nákladov a v prípade požiadania poskytnie obci úver z ktorého oplatí 6 % úrok.

U nás dostane obec zo štátu minimálnu dotáciu a úver s 20 % úrokom. Tieto úroky často odrádzajú predstaviteľov obcí od realizácie roznych potrebných stavieb.

Čo sa týka školstva, u nás štát zatiaľ nedotuje obciam finančné prostriedky na školstvo. Naša základná škola napríklad dostala za rok 1995 od školskej správy 170 000 Sk čo predstavuje na žiaka 377,80 Sk. V Nemecku štát dotuje na školy a škôlky sumou 500 - DM na jedného žiaka.

Zaujímavé je aj porovnanie v oblasti zdravotníctva. V Nemecku prispieva štát na nemocnice, zdravotné strediská sumou 20 DM na 1 obyvateľa. Na naše zdravotné stredisko štát na rekonštrukciu neprispel ani korunou.

Na komunálnu politiku tiež vplyva aj mentalita obyvateľstva. Aké poznatky z tejto oblasti ste si priniesli na Slovensko?

V Nemecku je medzi obyvateľmi veľmi silná súdržnosť. Zárukou úspechu spoločnosti je jednota. Nemecký národ sa zjednotil a v bývalej NDR veľmi rýchlo prebrali všetko, čo dobre fungovalo v bývalej NSR. V Nemecku je aj tendencia spájať menšie obce vo väčšie celky. Štát vznik takýchto obcí zvyhodňuje.

U nás je to skor naopak. Stále sledujeme delenie obcí, osamostatňovania sa malých dedínec, ktorí tvorili prímestské časti a pod.

Ake je stanovisko Združenia miest a obcí, k otázkam kompetencií miestnych samospráv na Slovensku?

Združenie miest a obcí sa usiluje dosiahnuť, aby kompetencie a právomoci prešli z okrných na obecné urady. Aby si napríklad naši ľudia nemuseli vybavovať stavebné povolenia, sociálne dávky v Nitre, ale aby im stačilo prísť na obecný úrad. Ďalším cieľom je to, aby školstvo a zdravotníctvo aj s finančnými prostriedkami na údržbu prešli pod

Dňa 2. 1. 1996 si pripomíname 1. výročie úmrtia nášho drahého manžela, otca a starého otca Ernesta Lenčáča. S úctou spomínaj manžela, dve dcéry a traja synovia s rodinami.

Rád modeluješ?

Mnohí z Vás poznajú papierové vystroňovačky a skladačky, z ktorých potom podľa návodu skladajú rôzne modely.

V CVČ prebehla výstava papierového a plastického modelovania a vŕtazi z tejto súťažnej výstavy sa zúčastnili na Dňoch Amavetu '95 v Nitre. Asociácia pre mládež, vedu a techniku / Ziaci Jozef Kutný (6.b) a Andrej Lenčáč (6.b) tu získali

na Majstrovstvách Slovenska v papierovom modelarstve krásne 2. miesto a tak úspešne reprezentovali našu obec, ZŠ a CVČ.

Súťaž zorganizovala Slovenská výkonná rada Amavet Bratislava v spolupráci s Amavet klubom Nitra.

V jarných mesiacoch plánujeme v CVČ Usmeť opäť uskutočniť súťažnú výstavu v papierovom a plastickom modelovaní (listiada, auta, lode, architektúra...). Takže ziaci, ktorí máte šikovné ruky a trpezlivosť vytvárajú taketo modely, môžete si ich už počas zimných večerov pripravovať.

Mgr. Andrea Pápavová

